

Arrest

**nr. 151 985 van 8 september 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 22 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTHERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Oekraïense origine te zijn. U bent geboren in het dorp Krasnogorivka (regio Donetsk) en woonde in de stad Donetsk.

In juni 2013 gaat u op legale wijze naar België om er te werken als au pair bij een Belgische familie. Het contract loopt tot juni 2014 en wordt volgens de voorwaarden van het Oekraïense agentschap dat uw overeenkomst had geregeld, niet verlengd.

Ondertussen is de veiligheidssituatie in de regio Donetsk erg verslechterd wegens de oorlog tussen de pro-Russische separatisten en het Oekraïense leger. Zo moeten uw ouders en zussen vaak schuilen voor bombardementen. Daarom beslist u om op 1 juli 2014 een asielaanvraag in te dienen. Toen u zelf nog in Donetsk woonde, kende u er geen problemen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties:

uw origineel Oekraïens internationaal paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw diploma, een kopie van uw contract met het werkagentschap in Oekraïne, een kopie van uw Belgische werkovereenkomst en een kopie van uw Belgische arbeidskaart.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit de Donetsk oblast in Oekraïne en dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren uit vrees voor de algemene onveiligheidssituatie (CGVS 29.09.2014 p. 8-9 & p. 10-11). Vooreerst moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde asielmotieven niet vallen onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, aangezien uit uw verklaringen niet blijkt dat u omwille van uw nationaliteit, uw ras, uw religie, uw politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep een gegronde vrees voor vervolging koestert. U verwijst immers louter naar de algemene onveiligheidssituatie.

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980 en dat u zich elders in Oekraïne kan vestigen.

Zo blijken uit uw verklaringen, vooreerst, geen andere motieven die een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone. U haalt wel aan dat u door de mensen scheef werd bekeken als u eens in steden als Kiev of Dnipropetrovsk kwam omdat u van Oost-Oekraïne afkomstig was, maar u verklaart tegelijkertijd dat u niet weet hoe de situatie in die regio's nu is en zegt expliciet dat u daardoor nooit effectief concrete problemen heeft meegemaakt (CGVS 29.09.2014 p. 10). Zodoende kan in uw geval niet aangetoond worden dat u in deze context vervolging of ernstige schade zou riskeren in de hervestigingszone.

Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst, die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt dat het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt tot de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het de door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas.

Ook al kan er niet voor alle interne ontheemden van uitgegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat een gescheiden leefsituatie van uw familie u niet ongewoon is: de laatste zeven jaar van uw verblijf in Oekraïne woonde u alleen en op zelfstandige basis in een studentenappartement in de stad Donetsk om er te studeren en te werken, terwijl de rest van uw gezin in jullie dorp Krasnogorivka bleef wonen (CGVS 29.09.2014 p. 2-3). Daarnaast blijkt ook dat u over een sociaal netwerk beschikt in gebieden buiten de Donbas: uw tante in Kherson en een nicht van uw moeder in Kiev (CGVS 29.09.2014 p. 3 & p. 9). Als u gevraagd wordt of u bij hen terecht zou kunnen, eventueel tijdelijk, verklaart u dat er waarschijnlijk plaatsgebrek zal zijn in hun appartementen, maar tevens geeft u aan niet te weten waarom ze u niet zouden willen opvangen (CGVS 17.04.2015 p. 7-8). Hierop gelet lijken er geen redenen om aan te nemen waarom u – een etnisch Oekraïense met een universitair diploma Internationale Economie op zak (CGVS 29.09.2014 p. 3 + document 3), zowel Russisch als Oekraïens sprekend en bovendien een aantal vreemde talen beheersend (zoals Engels, Frans en wat Nederlands) (CGVS 29.09.2014 p. 4) – niet zou kunnen gebruik maken van een intern vestigingsalternatief. U werpt op dat u op een nieuwe plaats in Oekraïne maar moeilijk werk zou kunnen vinden 'omdat u al een slechte ervaring had' en u lang werk heeft moeten zoeken (CGVS 29.09.2014 p. 11). In deze context dient er evenwel op gewezen te worden dat u in maart-juni 2011 (dus nog tijdens uw studententijd) een tijdelijk contract had als vertaalster in het kader van een voetbalwedstrijd, dat u in juni 2011 afstudeerde en in oktober-november

2011 aan de slag ging bij een bedrijf als sales manager, tot december 2012. Daarna ging u als office manager werken bij een ander bedrijf, tot maart 2013. In juli 2013 vertrok u dan naar België om er als au pair te werken (CGVS 29.09.2014 p. 4 & p. 6-7). Uw verklaringen dat u zich niet uit de slag zou kunnen trekken op professioneel gebied, zijn dus relatief. In ieder geval dient hierbij opgemerkt te worden dat u dankzij uw werk als au pair in België over wat financiële (spaar)middelen beschikt, zij het bescheiden, die u zouden toelaten een beginperiode in uw land van herkomst te overbruggen (CGVS 17.04.2015 p. 3 + documenten 4-6).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande beslissing. Uw Oekraïens internationaal paspoort, uw geboorteakte, uw diploma, uw contract met het werkagentschap in Oekraïne, uw Belgische werkovereenkomst en uw Belgische arbeidskaart, bevatten immers enkel informatie over uw identiteit, afkomst, opleiding en legaal werk in België; dit wordt door het Commissariaat-generaal evenwel niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij dat zij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt en stelt zij dat van haar niet verwacht kan worden dat zij zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Verzoekende partij oppert dat zij heeft laten kennen dat zij het absoluut niet eens is met de standpunten die worden ingenomen door het regime in Kiev, dat de mensenrechten schendt en tevens beroep deed op de actieve neo-nazipartij die in Odessa mensen levend verbrand heeft. Verder wordt het regime in Kiev gesteund door paramilitaire organisaties die

beschikken over wapens en waarover het regime in Kiev geen controle heeft. De paramilitaire groepen hebben het gemunt op personen die afkomstig zijn uit de Donbas. Verzoekende partij wijst erop dat zij een sociaal proactieve burger is die gedurende haar studententijd een vooraanstaande rol heeft gespeeld. In het Westerse deel van Oekraïne loopt zij evenwel het risico om door de paramilitaire groepen het zwijgen te worden opgelegd. Bovendien vervolgt het regime in Kiev de Russisch-Orthodoxe kerk, waartoe zij behoort. Ter staving van haar beweringen, verwijst verzoekende partij in haar verzoekschrift naar een aantal YouTube-filmpjes. Voorts stelt verzoekende partij dat de door verwerende partij geschetste financiële situatie van verzoekende partij in Oekraïne niet overeenstemt met de werkelijkheid. Als 'manager' had zij een salaris van 1800 grivna, waarmee zij zelfs geen appartement kon betalen en dan ook moest rekenen op de hulp van haar ouders. Het is om die reden dat zij een *au pair*-job aanvaard heeft in België. Met hetgeen zij in België heeft verdiend, heeft verzoekende partij overigens haar zus geholpen. Verzoekende partij meent dan ook dat zij bij terugkeer naar Oekraïne geen werk en onderdak zal vinden, temeer gezien de vijandige houding van de omgeving aldaar. Ten slotte voert verzoekende partij nog aan dat de informatie die door het Commissariaat-generaal werd vergaard onvolledig en niet up-to-date is.

2.2.3.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in haar motivering dat verzoekende partij, die afkomstig is uit de *Donetsk oblast* in Oekraïne en die verklaart dat zij niet naar haar land van herkomst zou kunnen terugkeren uit vrees voor de algemene onveiligheidssituatie aldaar, zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten haar regio van herkomst te vestigen waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Vooreerst wijst de Raad op de motivering van verwerende partij dat, zo blijkt uit de informatie waarover zij beschikt, er in Oekraïne, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat uit de informatie tevens blijkt dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas. Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot de blote bewering dat de informatie die door het Commissariaat-generaal werd vergaard onvolledig en niet up-to-date is, doch laat na andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet meer actueel of niet correct zou zijn.

Voorts blijkt nergens uit dat in hoofde van verzoekende partij in de hervestigingszone een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. De Raad bemerkt ten eerste dat het YouTube-filmpje waarnaar verzoekende partij verwijst om haar bewering te staven dat het regime in Kiev een beroep deed op de actieve neo-nazipartij die in Odessa mensen levend verbrand heeft niet beschikbaar is. Ook drie van de vier YouTube-filmpjes waarnaar verzoekende partij verwijst in verband met haar opmerking dat het regime in Kiev gesteund wordt door paramilitaire organisaties die beschikken over wapens en waarover het regime in Kiev geen controle heeft, blijken niet beschikbaar te zijn. Het vierde YouTube-filmpje dienaangaande is wel beschikbaar, doch stelt de Raad vast dat het niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe desbetreffende YouTube-film niet in overweging. Ook het YouTube-filmpje waarnaar verzoekende partij verwijst bij haar opmerking dat het regime de Russisch-Orthodoxe kerk vervolgt, is niet gesteld in de taal van de rechtspleging en is niet vergezeld van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit filmpje evenmin in overweging. Dat de paramilitaire groepen, waarover het regime in Kiev geen controle zou hebben, het gemunt hebben op personen die afkomstig zijn uit de Donbas, dat verzoekende partij in het Westerse deel van Oekraïne het risico zou lopen om door de paramilitaire groepen het zwijgen te worden opgelegd en dat het regime in Kiev de Russisch-Orthodoxe kerk, waartoe zij behoort, zou vervolgen, zoals verzoekende partij betoogt, betreffen dan ook louter blote beweringen die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie worden onderbouwd.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij in haar motivering dat rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij van haar redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Vooreerst blijkt uit haar verklaringen dat een gescheiden leefsituatie van haar familie haar niet ongewoon is, daar zij de laatste zeven jaar van haar verblijf in Oekraïne alleen en op zelfstandige basis in een studentenappartement in de stad Donetsk

woonde om er te studeren en te werken, terwijl de rest van haar gezin in hun dorp Krasnogorivka bleef wonen. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dienaangaande oppert dat zij tijdens haar job als manager niet voldoende verdiende om een appartement te betalen en dat zij moest rekenen op de hulp van haar ouders, bemerkt de Raad dat uit de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 29 september 2014 evenwel blijkt dat zij op zelfstandige basis kon voorzien in haar eigen levensonderhoud en in een onderkomen, daar zij immers aangaf dat zij van haar loon kon leven en – omdat dit goedkoper was dan een appartement – een studentenwoning huurde (administratief dossier, stuk 4B, gehoorverslag CGVS d.d. 29/09/2014, p. 4). Verder werd er nog door verwerende partij op gewezen dat verzoekende partij over een sociaal netwerk beschikt in gebieden buiten de Donbas, met name haar tante in Kherson en een nicht van haar moeder in Kiev. Daar waar verzoekende partij voorts aanvoert dat zij bij terugkeer naar Oekraïne geen werk en onderdak zal vinden omwille van de vijandige houding van de omgeving aldaar, wijst de Raad op de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij in maart-juni 2011 (dus nog tijdens haar studententijd) een tijdelijk contract had als vertaalster in het kader van een voetbalwedstrijd, dat zij in juni 2011 afstudeerde en in oktober-november 2011 aan de slag ging bij een bedrijf als *sales manager*, tot december 2012, dat zij daarna als *office manager* ging werken bij een ander bedrijf, tot maart 2013, om vervolgens in juli 2013 naar België te vertrekken om er als *au pair* te werken, waardoor haar verklaringen dat zij zich niet uit de slag zou kunnen trekken op professioneel gebied relatief zijn. Het louter herhalen dat zij geen werk zal kunnen vinden is geenszins van aard om desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen. Dat zij geen werk en onderdak zou vinden omwille van de ‘vijandige houding’ van de omgeving, betreft voorts een blote bewering die op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Daarnaast werd door verwerende partij nog terecht opgemerkt dat verzoekende partij dankzij haar werk als *au pair* in België over wat financiële (spaar)middelen beschikt, zij het bescheiden, die haar zouden toelaten een beginperiode in haar land van herkomst te overbruggen. De *post-factum* verklaring van verzoekende partij dat zij dit geld gebruikt heeft om haar zus te helpen, die zij op generlei wijze staft, is geenszins overtuigend. De Raad besluit dan ook dat er mag worden aangenomen dat verzoekende partij – een etnisch Oekraïense met een universitair diploma Internationale Economie op zak, zowel Russisch als Oekraïens sprekend en bovendien een aantal vreemde talen beheersend – in staat is om buiten haar regio van herkomst een menswaardig bestaan uit te bouwen.

2.2.4. Gelet op wat voorafgaat, kon verwerende partij dan ook terecht uit de vaststelling dat verzoekende partij louter naar de algemene onveiligheidssituatie verwees als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst en dat verzoekende partij, daargelaten de huidige situatie in haar regio van herkomst, over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, besluiten tot het niet toekennen van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 29 september 2014 en 17 april 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en, voor wat betreft haar eerste gehoor, bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Ter terechtzitting legt verzoekende partij enkele documenten neer die niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden

beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT